

два зѣба дѣлги и кухы, а въ корени-тѣ на тѣзи зѣбы има малки мюхюрчета, пълни съ ядъ. Когато зъмя-та ухапи, отъ мюхюрчета излазя ядъ и, презъ кухій-тѣ зѣбъ, утива въ ранк-тѫ. Иъ ядовиты-тѣ зъми не могѫтъ да хапѫтъ, щомъ имъ ся извадѫтъ зѣбы-тѣ, слѣдователно, ставѫтъ и съвершенно безопасны.

По вечето отъ неотровны-тѣ зъми улавѫтъ си добычъ съ силѣ. Голѣма-та порода отъ тѣзи зъми обвива ся около тѣло-то на жъртвѣ-тѫ си и тѣй силно, щото й стру-шава кокали-тѣ; послѣ ижъ покрыва съ плюнки, вѣ-роятно за да стани по мѣка жертва-та и по удобна за гълтаніе.

Зъми-тѣ бывѫтъ много малки и много голѣмы. Най малка-та зъмя има дѣлжинѣ само три пръста, а най голѣма-та до 35 или 45 педы дѣлжинѣ. И таквази голѣма зъмя счупва кокали-тѣ на бивола, и даже на слона, и малко по малко го гълтва сичкій-тѣ. Това лакомство на голѣмы-тѣ зъми дава вѣзможность на человѣка лесно да убива тѣзи чудовища: защото зъмя-та, къту ся наѣде до нѣ-май кждѣ, наченва да дреми, тѣло-то и ся надува и тя едвамъ можи да ся бута. Въ това время голій-тѣ Индѣецъ смѣло нападва на неїж и иж убива. Зъми-тѣ най повече ся вѣдѫтъ въ горѣщи-тѣ мѣста. Въ страны-тѣ, дѣто кли-мать-тѣ е умеренѣ, тѣ зимно время ся заровѫтъ въ земкѣ-тѫ и цѣла зима тамъ приспивѫтъ.

Колко и да сѫ свирепи зъми-тѣ, тѣ пакъ могѫтъ да станѫтъ кротки и да ся покорявѫтъ на человѣческій гласъ.